

[Jørgen Estrup]

rettighederne, er: »Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det alle folkeslags legitime ret i alle verdensdele at bestemme over deres egen skæbne, når dette kan foregå, uden at andre krænkes fysisk.«

Er det virkelig, hvad Fremskridtspartiet forstår ved menneskerettigheder? Så er det et meget, meget indskrænket begreb, som jeg i hvert fald ikke deler. Der er utrolig meget mere, som skal til, for at man kan have tilstrækkelig respekt for menneskerettigheder.

Dernæst vil jeg så også sige, at jeg synes, det er ret typisk, at man så har glemt det pågældende bilag, som skulle dokumentere, at man i Kroatien i tilstrækkelig grad har respekteret menneskerettighederne. Jeg kender det pågældende bilag, jeg har læst det. Jeg synes, det viser nogle intentioner, men der er ingen form for garantier i det overhovedet.

Derfor håber jeg, at vi næste gang kan mødes og diskutere spørgsmålet om Jugoslaviens fremtid og om republikkernes selvstændighed på et bedre grundlag.

Annette Just (FP):

At hr. Duetoft går ind for unioner frem for alt, ved vi godt, så det kom såmænd ikke bag på mig. At hr. Duetoft så også vil tale for, at en union, der består af de jugoslaviske republikker, også er at foretrække, kom egentlig lidt bag på mig, for jeg troede ikke, hr. Duetoft var så rød i kammen; men det må være det sene tidspunkt.

At hr. Estrup går ind for samarbejde, har jeg nydt godt af mange gange. Men hvad hr. Estrup ikke kan forstå, er, at vi taler om et beslutningsforslag, som jeg havde håbet til det sidste at vi havde været fri for, fordi jeg faktisk troede, at vi ville have anerkendt de frie republikker i det tidligere Jugoslavien. Jeg troede på det, når udenrigsministeren sagde, at det, EF beder om, er en forhandlingsrunde på 3 måneder. Jeg troede på udenrigsministeren og de partier, der i øvrigt har været til stede i dag, når de sagde: Jamen vi vil kæmpe for, at det sker hurtigst muligt. Men nu tør jeg næsten ikke tro længere.

Når hr. Estrup så beder om garantier for menneskerettigheder, vil jeg næsten replicere og sige: Kunne vi ikke også få en garanti, vi stakkels partier, som faktisk viste, at vi turde tro på nogen, men er blevet tilbagevist så forfærdelig grundigt.

Hvis menneskerettigheder og mindretalsrettigheder og demokrati skal respekteres, er det nødvendigt, at de republikker, der ved et flertal og ved frie, demokratiske afstemninger har truffet beslutning om at opnå uafhængighed og selvstændighed, internationalt anerkendes som selvstændige og uafhængige stater.

Litauen, som Danmark i øvrigt var det første land der anerkendte, har anerkendt Slovenien og Kroatien. Tyskland har besluttet at anerkende de jugoslaviske republikker hurtigst muligt, hvilket først og fremmest vil sige Slovenien og Kroatien. Den tyske regering har taget det samme forbehold over for anerkendelse af de jugoslaviske republikker, som Fremskridtspartiet har indbygget i sit beslutningsforslag, nemlig at de respekterer republikkerne i deres forfatning og garanterer mindretallene.

Dette er imidlertid intet problem for Sloveniens og Kroatiens vedkommende. Kroatien har allerede foretaget en tilføjelse til den kroatisk konstitution, der sikrer mindretallene. For Sloveniens vedkommende gælder det som nævnt i forslaget bemærkninger, at republikken er fantastisk homogen, hvad angår de etniske minoriteter, hvorfor dette spørgsmål ikke er så væsentligt for Sloveniens vedkommende. Men derudover kan jeg oplyse, at den slovenske regering har udarbejdet et forslag til en tilføjelse til den slovenske konstitution, der netop vil sikre de etniske minoriteter.

Det er den almindelige vurdering, at Italien, Østrig, Ungarn og Belgien vil følge med, hvis blot et enkelt land bryder isen og anerkender Slovenien og Kroatien, og det er det, jeg beder om.

Dansk anerkendelse kan nemlig medvirke til fred i Jugoslavien. Fra de første voldshandlinger begyndte i juni 1991 og frem til nu, har ønsket fra de mange internationale institutioner og USA om at bevare Jugoslavien som en samlet enhed styrket den serbiske forbundshær i dens voldsudøvelser.

Jyllands-Postens journalist Per Nyholm har fulgt hele dette uhyggelige forløb i Jugoslavien. Han er velsagtens en af de mest kompetente danske journalister i dette anliggende. I Jyllands-Posten skønnede han i går, at såfremt Tyskland og Danmark og Belgien og Italien anerkendte Slovenien og Kroatien, efterfulgt af sanktioner, ville man formentlig stoppe krigen. Kroatien og Slovenien fik nemlig hen-